

1910-12-30

SENDER

Stefan Sinding

RECIPIENT

Carl Jacobsen

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

Copenhagen

Recipient's location:

Copenhagen

Archive:

Glyptotekets Arkiv

og jfjels mig forbrødet og foræret.

Men j, har faaet et Land at forvalte, som det er mig en næsten hellig Pligt at forvalte, hvad Jffer det saa skal haatte. Som j, har det her Landet mig, fortaas j, at min Anlidskraft vilde indlægge, det Mød og den Schottehed som noerrens, maa til gaa at kunne skaffe Livskraft, Kunst, viden osvne bort. j, er jo gammel og til at hørde ordene med mig. Tid.

j, har altid staet mellem Arbejdet paa den ene Kant og Konspiret imod Kaemove, Johan Rode og helt den Rothehed paa den anden og saa da marked deres Underkab. Pottene har under grænset den Rode j, har haardt bygget saa den saa daas j, ud mine Unger vil ikke lade sig bee i alt deres Underkab og Rashed og deres sted.

Her er blevet uenigt her i Landet for mig, men j, vil have Friskhed for at kunne faa Livskraft i mit Underde og j, vil ikke tenke paa om j, er gammel alts ei om j, saa at alle saet skal de hvaad j, saa vil ikke er red for men en God maade vil j, ikke have j, vil ikke alts og aaf Potte.

Tydeligheden 20. Tydeligheden 20. 12. 10

Tydeligheden

j, er dybt gretet og rois over Den Deer og det har gjort mig en stør Glad for Mands for gaaet Tuuskab og det en saadan Mands vorn Den er mere en de mange Tuuskab.

j, vil vist bort fra Landet, ja, og for lang Tid, da vil Mød til maade for en Mand i mine Ulder, men det er jo da jo ikke gaaet, jo kan jo ofte komme igennem, det er jo, vil ogsaa. Det omk. Tuuskab et hødt Tuuskab vil j, ikke deje og kan j, ikke inde.

For j, har haft den store Lykke i livet at træffe den og midt Den Tuuskab at j, har fundet et Års for min Kunst under Den for deje og her mit mit eneste Tuuskab uden det uden Den vor jo en tynd gaaet for deje det er j, ikke nu.

j, vil vist, ikke for j, gaa ombrøis og

Jeg har set nu iaa, hvor stor Tæne de er. Her kom vi i hjem
hid, Piceala og j's, saa straalende glade og livspræge og alleens
kraftige; vi er begyndt at smik humøret lidt begge to, det
begyndt at dryppe bort lidt efter lidt. Men vi vil ikke af-
re ofre vort humør og vort Livsnød paa disse Folk, som
som har faaet Mæsten her som er saa overmodig og sære i
sin Sag og saa grovdeloit fulde af Demndring for sig selv.
Jeg finder, at det er osarlig Kunst, de gjør her nu, kjedelig
Kunst, Undermaal-kunst. Jeg staa ikke med Hatten i Haan,
for alle disse Stør og Mægtige. Gjør ondt for andre kan de,
selv den de vigtigste. Jeg vil glemme dem alle sammen, kaste dem
bort fra mig som en Hælsighed, en giftig, stank. Jeg flygter for dem,
ikke fordi jeg er redd dem, men fordi jeg mærker, at de kan forgiftet
Hjernen; mig til min Arbedskraft, staa med dem har jeg aldrig
spillet, for de er ikke værdige til det.
Gjør som j's, Jacobeen, jag dem ud af Deres Tanker, gaa Deres egne
stalte, somme Veie, gjør Deres egne store Gjerninger, og laad disse Stal.

at jeg gjør efter Dem. Det maa vi to ønske, at det er ikke os
selv det gjælder om, men om, hvad er gjort, og hvad er vidt
gjøre. Derfor er Deres Gylptatek for mig, hvad Fædrelandet
er for andre, det Hed, hvor Frugten af mine Kraft og the
Aar liges samlet, og hvor den vil blive staaende gjennem
Tidene, Til Gylptateket vil man gaa, naar man skal drøm-
me, hvad j's har gjort. Og rent kunthi lori te Grunde om
ikke for andet, vilde j's ønske, at om muligt adsten, alt kom
de saaledes det, muligens selv mindre gode Sager, til Opbevaring
i Hælleren. — Og jeg vil, paa Betingelse af, at det ikke op-
fattes, som om j's bad mine Varer frem til Høbehandtskale,
stadigt sende Dem Photographier af, hvad j's gjør. Et til
vil j's gjøre, ofte skrive Dem til, om hvad j's ser og ople-
ver.

Og nu, tak, kjære gamle Ven, for alle disse Aar, vi
har holdt sammen for samme store Sag - og farvel!

Deres hengivne
Stephan Lindberg

Da jeg og j's vilde tænke og skrive Dem frem, men
at vi vil skrive om alle de og gøre os op.